Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26124
Copyright: Admont, Benediktinerstift

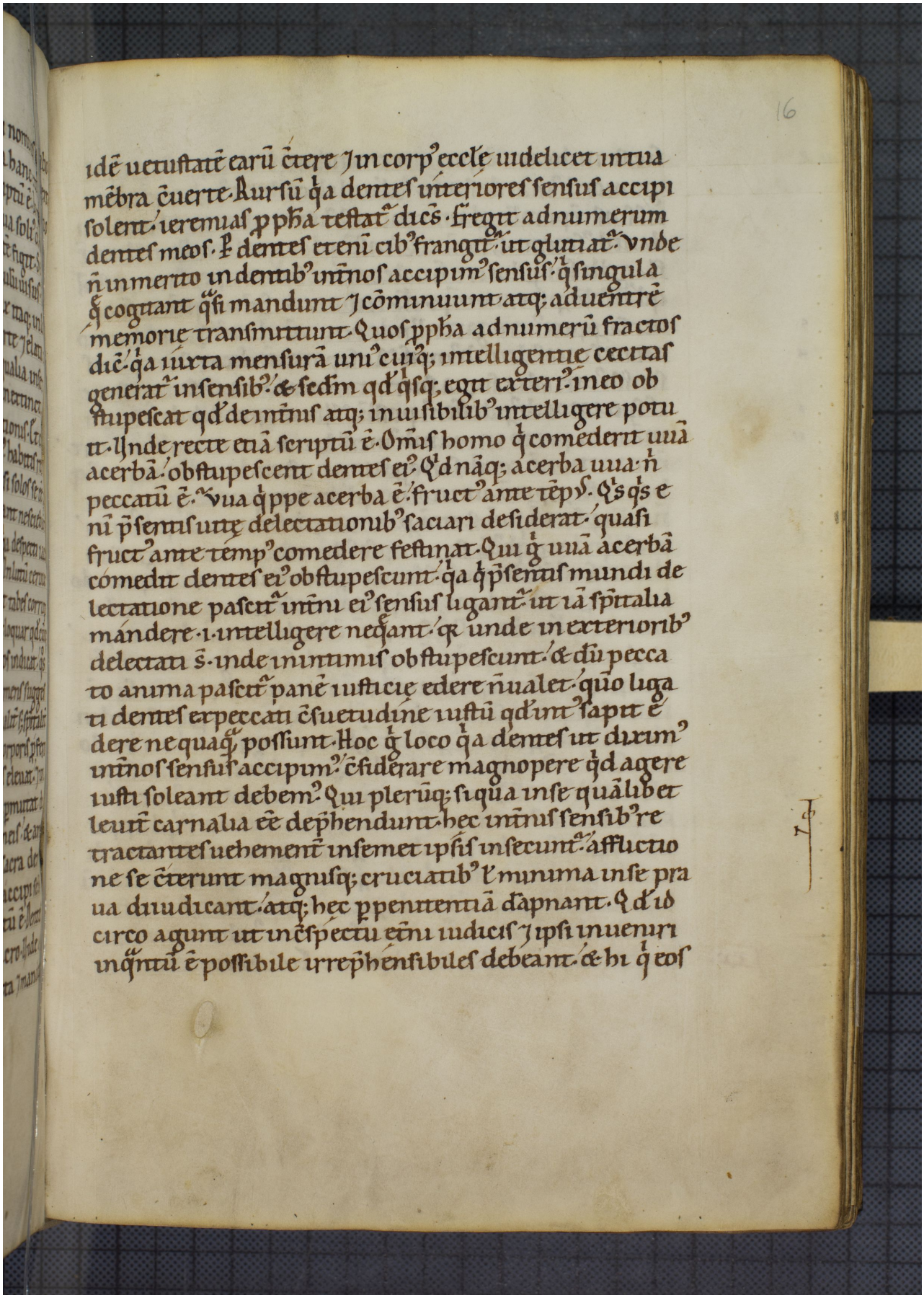

16

idē uetustatē earū ēterē ⁊ in corp' ecclē uidelicet intra
mēbra cuerte. Rursū q̄a dentes interiores sensus accipi
solent. ieremias p pha testat dicēs. Fregit ad numerum
dentes meos. ⁊ dentes et enī cib' frangit' ut glutiat'. Vnde
ñ in merito in dentib' intīnos accipim' sensus. q̄ singula
q̄ cogitant q̄si manducant ⁊ cōminuunt atq; ad uentrē
memorie transmittunt. Quos ppha ad numerū fractos
dicit. q̄a iuxta mensurā uni' cuiq; intelligentie cecitas
generat' insensib'. & secīm qd' q̄sq; egit exterior' in eo ob
stupescat qd' de intīnis atq; in uisibilib' intelligere potu
it. Vnde recte etiā scriptū ē. Omis homo q̄ comederit uua
acerbā. obstupescent dentes ei'. Q'd nāq; acerba uua. n
peccatū ē. Vua q̄ppe acerba ē. fruct' ante tēp'. Q'is q̄s e
nī p̄sentis uitē delectationib' saciari desiderat. quasi
fruct' ante temp' comedere festinat. Qui q̄ uua acerbā
comedit dentes ei' obstupescunt. q̄a q̄ p̄sentis mundi de
lectatione pascit' intīnis ei' sensus ligant' ut iā spīrtalia
mandere. i. intelligere nequant. q̄ unde in exteriorib'
delectati s̄. inde in intimis obstupescunt. & dū pecca
to anima pascit' panē iustitiē edere ñ ualet. quo liga
ti dentes et peccati ēsuetudine iustū qd' int' sapit ē
dere nequaq̄ possunt. Hoc q̄ loco q̄a dentes ut durim'
intīnos sensus accipim' ēsiderare magnopere q̄d agere
iusti soleant debem'. Qui plerūq; siqua in se quālibet
leuia carnalia ēē deprehendunt. hec intīnis sensib're
tractantes uehement' in semet ipsis insecunt'. afflictio
ne se ēterunt magnisq; cruciatib' ⁊ minima in se pra
ua diiudicant. atq; hec p penitentiā dāpnant. Q'd id
circo agunt ut in ēspectu ētni iudicis ⁊ ipsi inuenirī
inq̄ntū ē possibile irreprehensibiles debeant. & hi q̄ eos